

er at gaa vinkelret over den. Kun paa den Maade er Fodgængerer i Stand til paa ethvert Punkt af sin Vej over Kørebanen at holde Øje med den øvrige Færdsel. Udenfor Vejkryds er det tillige den hurtigste Maade at passere Kørebanen paa. Anvendt paa Vejkryds betyder Reglen, at Fodgængere aldrig bør gaa diagonalt over Krydset, men at de, hvis de fra et Hjørne skal over til det diagonalt modsatte Hjørne, først bør gaa vinkelret over den ene Kørebane og derefter vinkelret over den anden. Udvalget er af den For-
 mening, at Overtrædelse af den foreslaaede Regel, i al Fald foreløbig, kun undtagelsesvis bør gøres til Genstand for Strafforfølgning, men man lægger afgørende Vægt paa, at Bestemmelsen, foruden at den formentlig vil indvirke paa Afgørelsen af Erstatningsspørgsmaal, maa antages at ville medvirke til, at det efterhaanden bliver en ufravigelig Regel, som gaar enhver Fodgænger i Blodet, at Kørebanen kun maa passeres vinkelret paa denne.

Stk. 2 svarer til F. L. § 3, 2. Punktum,

Udvalget har haft under Overvejelse at optage følgende Bestemmelse som sidste Punktum i Stk. 1: »Hvor der paa Kørebanen er indrettet Fodgængerfelter, maa Fodgængere ikke gaa over Kørebanen udenfor disse Felter.« Det er en Selvfølge, at denne Regel kun vilde gælde i saa lang Afstand fra Fodgængerfelterne, som disse eller de til Markering af Felterne opstillede Skilte er tydeligt synlige for Fodgængerne. — Udvalgets Flertal anser i og for sig en saadan Regel for anbefalelsesværdig, men har dog fundet, at den er af for speciel Karakter til, at den bør optages i Lovteksten. Hvor der er særlig Trang til Bestemmelsen, vil den kunne gives af Politiet i Medfør af § 2, 1. Punktum. Et Mindretal (*Bach og Sparle*) ønsker Bestemmelsen optaget i Loven.

Udvalget henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at Politiet, for saa vidt det maatte vise sig paakrævet at paabyde Fodgængerne at respektere Politiets Færdselsregulering i Gadekryds, vil have det i sin Magt at træffe Bestemmelse herom i Medfør af § 2, 1. Punktum.

Endelig har Udvalget haft under Overvejelse at foreslaa følgende Bestemmelse: »Fodgængere, der trækker en Cykle paa Kørebanen, bør føre denne saaledes, at den er mellem den førende og Kørebanens Midte.« Det er nemlig forbundet med Fare at trække en Cykle saaledes, at Cyklen er nærmest Fortovet eller Vejrabatten, da det er vanskeligt for den trækkende i paakommende Tilfælde at vige af Vejen til den Side, hvor Cyklen føres. Udvalget har imidlertid fundet en saadan Regel uegnet til at haandhæves under Strafansvar og har derfor ikke optaget den i Lovudkastet.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til F. L. § 3, sidste Punktum, dog at der er indføjet »eller tage Ophold paa«.

Til § 7.

Bestemmelserne i Stk. 1 er nye i Færdselsloven, men tilsvarende — som Regel noget mere udførlige — Bestemmelser findes i de fleste Politivedtægter for Købstæderne og i Politivedtægten for København af 1. Marts 1913, se dennes § 12, 1. Stk. Disse Bestemmelser indeholder praktisk talt altid et ubetinget Forbud mod, at Cykler o. l. føres paa Fortovet. Da Færdselsloven imidlertid gælder for hele Landet, og da der, naar henses til den voldsomme Stigning i Vognfærdslen, som har fundet Sted i de senere Aar, ikke ses at være Grund til, hvor Fortovsfærdslen er ringe, at forbyde Personer, der trækker Cykler el. lign., at benytte Fortovet, er Bestemmelsen affattet saaledes, at det afgørende er, om de paagældende i det enkelte Tilfælde kan siges at være til Hinder for Færdslen eller at udsætte de forbipasserende for Skade eller Ulempe. De strengere Bestemmelser i Politivedtægterne vedbliver dog i Medfør af § 1, Stk. 2, at være gældende for Vedtægternes Omraade. Det samme gælder Vedtægternes Forbud mod, at Skorstensfejere og andre,